

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.III.21.420/2018/4. szám

A tanács tagjai: Böszörményiné dr. Kovács Katalin a tanács elnöke

Salamonné dr. Piltz Judit előadó bíró

. Zumbók Péter bíró

A felperesek: I. rendű

II. rendű

III. rendű

A felperesek képviselője:

. Szabó Tibor ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Szűcs Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Szűcs Andrea Ilona ügyvéd)

Az alperesi beavatkozó:

Alperesi beavatkozó

Az alperesi beavatkozó képviselője:

. Polecsák Mária Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Polecsák Mária ügyvéd)

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek:

felperesek

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Nyíregyházi Törvényszék 4.Pf.20.186/2018/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

érgyarmati Járásbíróság 2.P.20.371/2014/54.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét - a kereseti illeték, valamint a felek és a beavatkozó által előlegezett költségek viseléséről szóló rendelkezések kivételével - megváltoztatja, az alperes marasztalásának összegét a felperesek vonatkozásában személyenként 500.000 (ötszázezer) forintra és annak 2012. október 13-tól 2013. június 30-ig a késedelemmel érintett naptári félét megelőző napon, 2013. július 1-től a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félét követő napon érvényes jegybanki alapkamattal egyező

mértékű késedelmi kamataira, az alperes által az államnak fizetendő költség összegét 129.440 (százhuszonkilencezer-négyszáznegyven) forintra leszállítja azzal, hogy az ezt meghaladó, állam által előlegezett költséget az állam viseli; továbbá kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül személyenként fizessenek meg az alperesnek 25.400 (huszonötezer-négyszáz) forint, az alperesi beavatkozónak 20.000 (húszezer) forint elsőfokú perköltséget.

A felek a másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségeiket maguk viselik.

A le nem rótt 240.000 (kétszáznegyvenezer) forint fellebbezési és 150.000 (százötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az I-II. rendű felperesek házastársak. Közös kiskorú gyermekük, a III. rendű felperes 2012. június 27-én született. Születésekor veleszületett dongalábat diagnosztizáltak, azonban az újszülöttet a kórházból történő elbocsátásáig ortopéd szakorvos nem látta.
- [2] Az alperesnél végzett vizsgálat során a kezelőorvos a protokolltól eltérő kezelési módszert választott, amely miatt a III. rendű felperes dongalábjának kezelési ideje két hónappal meghosszabbodott, nála egészségkárosodás nem alakult ki.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperesek keresetükben személyenként 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és késedelmi kamatai megfizetésére kérték kötelezni az alperest.
- [4] Keresetük indokaként előadták, hogy az alperes nem a protokollnak megfelelően kezdte meg a III. rendű felperes kezelését, a késedelemmel indokolatlan fájdalomnak tették ki a gyermeket, a gyógyulási folyamatot meghosszabbították, amely lelkiileg a szülőket is megviselte.
- [5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozással, hogy a kezelés során megfelelően járt el.
- [6] Az alperesi beavatkozó az alperessel egyező indokok alapján kérte a kereset elutasítását.

Az első- és másodfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a felperesek részére személyenként 1.000.000 forint és késedelmi kamatai megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [8] Határozata indokolásában a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 339. § (1) bekezdésének, 348. § (1) bekezdésének, valamint az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 77. § (3) bekezdésének felhívásával, a perben rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az alperes kártérítési felelősségét állapította meg. A szakvélemények alapján arra a következtetésre jutott, hogy a II. rendű felperes közel négyéves gyógytartama az alperes mulasztása miatt három hónappal meghosszabbodott, nála azonban egészségkárosodás nem alakult ki. A nem vagyoni kártérítés alapjául elfogadta, hogy a III. rendű felperes helytelen kezelésének időszakában testi-lelki fájdalmakat szenvedett el, míg az I. és II. rendű felperesnek ez lelki megterhelést okozott. A felpereseket ért nem vagyoni hátrányok kompenzálására személyenként 1.000.000 forintot látott alkalmasnak.
- [9] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbeezett részét megváltoztatta, és a keresetet elutasította.
- [10] Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy az alperes a III. rendű felperes protokoll szerinti kezelésében két hónapos késedelemben esett, amely mulasztás tekintetében nem tudta kimenteni magát. Az elsőfokú bíróságtól eltérően ugyanakkor úgy foglalt állást, hogy a felperesek esetében nem állapítható meg kár, mivel a III. rendű felperes kezelése eredményes volt, dongalába fizikális maradványtünet nélkül gyógyult, pszichés károsodás pedig jelenleg egyik felperesnél sem állapítható meg.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] A jogerős ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérték annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet helybenhagyását.
- [12] Állításuk szerint a jogerős ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § (1) és (3) bekezdését, 201. § (1) bekezdését, valamint a Ptk. 339. § (1) bekezdését, továbbá az Eütv. 77. § (3) bekezdését.
- [13] Kérelmük indokaként kiemelték, hogy az alperes annak ellenére ortopéd szakorvosi vizsgálat nélkül bocsátotta haza a kórházból a III. rendű felperest, hogy észlelték a veleszületett dongalábat. Állították, hogy az alperes azzal, hogy a dongaláb kezelését nem a szakmai előírásoknak megfelelően kezdte el, többletfájdalmat okozott a gyermeknek, amely következtében a szülőknél is pszichés

hátrányok jelentkeztek.

- [14] Tévesnek tartották a másodfokú bíróság megállapítását azzal kapcsolatban, hogy a dongaláb protokoll szerinti kezelése során alkalmazott gipszkezelés ugyanolyan fájdalommal járna a gyermeknél, mint az a gyógytorna, ami nem a protokoll szerinti. Állították, hogy a III. rendű felperesnek az alperes mulasztása miatt kellett hónapokon keresztül erősebb fájdalmat elviselnie, amelyre tekintettel álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a nem vagyoni kártérítés jogalapját és annakösszegszerűségét is.
- [15] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében tartalmilag a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte, annak helyes indokai alapján.
- [16] Az alperesi beavatkozó a felülvizsgálati eljárásban ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [17] A felülvizsgálati kérelem részben alapos.
- [18] A Pp. 270. § (2) bekezdésének és a Pp. 275. § (3), illetve (4) bekezdéseinek együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja lehet valamely anyagi jogi vagy eljárási szabálysértés, utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása van.
- [19] A felperesek a jogerős ítéletet mind anyagi jogi, mind eljárási szabálysértésre hivatkozással támadták.
- [20] A jogerős ítélet indokolásából megállapítható, hogy a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy az alperes a III. rendű felperes kezelését nem az irányadó protokoll szerint kezdte meg, azzal két hónapos késedelmet okozott, amely mulasztás tekintetében nem tudta kimenteni magát. Rögzítette azt is, hogy ez a késedelem a III. rendű felperesnél egészségkárosodást nem okozott, dongalába maradványtünet nélkül gyógyult. Rögzíthető tehát, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyező következtetésre jutott a kérelemek közül a jogellenes magatartás és a felróhatóság kérdésében. Ugyanakkor a keresetet azért utasította el, mert nem találta megállapíthatónak a felperesek esetében a kár bekövetkeztét, mivel a III. rendű felperes kezelése eredményes volt, nem maradt hátra egészségkárosodás. A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján úgy foglalt állást, hogy pszichés károsodás egyik felperesnél sem áll fenn. Álláspontja szerint a szakvéleményben feltárt feszültségek, szorongások az alapbetegséggel, illetve annak kezelésével szükségszerűen együtt

járó, a III. rendű felperesnél fellépő fájdalommal állnak okozati összefüggésben, nem pedig a késedelemmel. Megítélése szerint a gyermek veleszületett betegségének adekvát kezelési módja a gyógytorna, amely során bizonyos mértékű fájdalmat szenved el.

- [21] A Kúria annyiban egyetértett a másodfokú bírósággal, hogy a szakvélemények alapján egyértelműen rögzíthető, hogy a III. rendű felperes születésekor diagnosztizált ortopédiai rendellenesség kezelését követően nála egészségkárosodás nem alakult ki, a helyesen megválasztott kezelést követően jó eredményű, gyógyult állapot állapítható meg.
- [22] A felperesek nem vagyoni kártérítés iránti igényének ténybeli alapja azonban nem az volt, hogy a gyermek gyógyulása nem volt megfelelő az adekvát kezelést követően, hanem az, hogy a jogerős ítéletben is megállapított kezelési késedelem a gyógytartamot meghosszabbította, ezzel felesleges fizikai megterhelést okozott a III. rendű felperesnek és pszichés megterhelést mindhárom felperesnek.
- [23] A rendelkezésre álló orvosi dokumentáció és a szakvélemény alapján megállapítható, hogy a gyermek kezelése az ortopéd szakorvosi vizsgálatot követően megtörtént, ekkor a kezelőorvos a szakmai protokoll előírásaitól eltérően nem gipszeléses, hanem gyógytornás kezelést javasolt, amelyet 2012. július 18-án kezdtek meg. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapított, és a másodfokú bíróság által is a jogerős ítélet alapjának tekintett tényállás szerint a III. rendű felperesnél a helytelenül megválasztott kezelés erős fizikai fájdalommal járt, azt esetenként emiatt nem is lehetett végigcsinálni. A III. rendű felperes kezelése 2012. október 12-én a helyesen megválasztott gipszeléssel folytatódott, a lába 2016 márciusára csaknem teljes funkcióval gyógyult.
- [24] Erre tekintettel a Kúria nem értett egyet a másodfokú bírósággal abban, hogy nem állapítható meg a felpereseknél olyan kár, amely az alperes jogellenes, felróható magatartásával áll okozati összefüggésben. Jelen esetben a gyógytartam három hónappal való meghosszabbodását egyrészt az eredményezte, hogy a III. rendű felperest a kórházból való elbocsátását követően három hét múlva rendelték vissza, azonban ezt követően, 2012. július 18. és október 12. között olyan kezelést kapott a III. rendű felperes, amely nem felelt meg a szakmai protokoll előírásainak, tehát a gyógyulási folyamatot nem mozdította előre. A Kúria megítélése szerint ebből következik, hogy az elhúzódó gyógytartam, a helytelenül megválasztott, a III. rendű felperest fizikailag terhelő, eredménytelen kezelés olyan nem vagyoni hátrányt eredményezett a felperesek oldalán, amely kompenzálendő.
- [25] A Kúria mindezek alapján az elsőfokú bírósággal egyezően foglalt állást abban a kérdésben, hogy a felpereseknél attól függetlenül felmerült kár, hogy a III. rendű felperesnél nem alakult ki

egészségkárosodás, dongalába gyógyultnak tekinthető.

- [26] Mivel az alperes másodlagos, a nem vagyoni kártérítés összegének leszállítására irányuló fellebbezését a másodfokú bíróság eltérő jogi álláspontja miatt nem vizsgálta, a Kúria az összepszerűség körében a Pp. 275. § (4) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló adatok alapján döntött, mivel a döntéshez szükséges tények megállapíthatóak voltak.
- [27] A nem vagyoni kártérítés elsőfokú bíróság által megállapított összegét a Kúria a felpereseket ért sérelem súlyára és a más, hasonló ügyekben hozott döntésekre figyelemmel eltúlzottnak találta, és úgy ítélte meg, hogy a felpereseket ért nem vagyoni hátrányok kompenzálására fejenként 500.000 forint alkalmas. A Kúria az összepszerűség mérlegelésénél figyelembe vette a gyógytartam meghosszabbodásának, és erre tekintettel a fájdalommal járó, inadekvát kezeléseknek az időtartamát, illetve a perben kirendelt pszichológus szakértő véleményében rögzített pszichés problémákat azzal, hogy azok nagy része nyilvánvalóan a gyermek természetes kórokú megbetegedésével áll összefüggésben, ugyanakkor a több hónapos gyógytartam-meghosszabbodás nyilvánvalóan az alapbetegség kezeléséhez képest többlet pszichés megterheléssel jár.
- [28] A kifejtettek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján - a kereseti illeték, valamint a felek és a beavatkozó által előlegezett költségek viseléséről szóló rendelkezések kivételével - hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésének megfelelő alkalmazásával megváltoztatta, a felpereseket megillető nem vagyoni kártérítés tőkeösszegét leszállította; a pernyertesség-pervesztesség módosult arányának megfelelően szállította le az alperes által fizetendő, az 54. sorszámú elsőfokú ítéletben, illetve a 64. sorszámú kiegészítő ítéletben megállapított, állam által előlegezett költség összegét. A Kúria az elsőfokú eljárásban megváltozott pernyertességi arány alapján rendelkezett az elsőfokú perköltségről, amelynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdése alapján, a (6) bekezdés alkalmazásával állapította meg.

Záró rész

- [29] A fellebbezési és felülvizsgálati eljárásban az alperes fellebbezése, illetve a felperesek felülvizsgálati kérelme 3.000.000 forintos pertárgyértékének alapul vételével a pernyertesség-pervesztesség aránya egyaránt 50-50%. Erre tekintettel a Kúria úgy rendelkezett, hogy a másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségeiket a felek maguk viselik.
- [30] A le nem rótt, az 1990. évi XCIII. évi törvény 46. § (1) bekezdése alapján számított fellebbezési, illetve az 50. § (1) bekezdése

alapján számított felülvizsgálati eljárási illetéket a felperesek költségmentessége és az alperes illetékmentessége folytán, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet a 13. § (2) bekezdése alapján az állam viseli.

[31] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. január 15.

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. a tanács elnöke, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. előadó bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírószági ügyintéző

HM